

[Økonomi- og arbejdsministeren.]

demokratisk side lod lyde overfor den foregående regering. Man ser på allerførste side i årsoversigten en tabel, der viser, at der under regeringen Hedtoft — man har her taget årene 1946-50 — har været en forøgelse af industriens produktion på 10 pct., hvorimod der under regeringen Erik Eriksen — her har man taget årene 1950-52 — har været en nedgang i industriens produktion på 2 pct. Man kunne have taget andre tal, og man kunne have kombineret tallene på anden måde, men ligegyldigt hvordan man sætter dem sammen, den kendsgerning, som vi har fremhævet fra socialdemokratisk side, bliver tilbage, at der har været en nedgang i produktionen under regeringen Erik Eriksen, men en stigning under den første regering Hedtoft. Det er rigtigt, at de to talstørrelser ikke direkte lader sig sammenligne, at man naturligvis vil få en større procentvis stigning, når man starter fra et lavere udgangspunkt, som man gjorde, da den første regering Hedtoft overtog tøjlerne efter regeringen Knud Kristensen. Ja naturligvis, men selve kendsgerningen, selve kernen i det, der var socialdemokratiets påstand i denne debat, står ganske urokket.

Det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen henviste til, at der var en forringelse i bytteforholdet i årene efter 1950, som var værre for Danmark end for andre lande, og som derfor nødvendiggjorde, at man reagerede skarpere og hurtigere i Danmark end i andre lande. Ja, mon der egentlig er nogen, der har benægtet det, og mon det egentlig er helt berettiget, at det netop er det ærede medlem, der fremhæver det? Hvem var først til at reagere hurtigt og skarpt? Hvem fremlagde først de positive forslag, der skulle rette forholdene op i den krise, vi befandt os i? (*Aksel Møller*: Er det devalueringen, ministeren tænker på?). Jeg tænkte ikke i øjeblikket på devalueringen — jeg tror iøvrigt, at devalueringen har haft mange gunstige virkninger for Danmarks økonomi, og jeg er sikker på, at en del af den bedring, der er indtruffet i de senere år, hænger sammen med devalueringen, en vurdering, jeg tror, det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen vil være enig med mig i. Men det var altså ikke devalueringen, jeg tænkte på, men på den sammenkædning af økonomiske forslag, som af den første

regering Hedtoft blev fremlagt i august måned 1950, forslag, der blev pure afvist af de to daværende oppositionspartier.

Det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen fremhævede videre, at der står i oversigten her, at 1953 var et tilfredsstillende år, også beskæftigelsesmæssigt. Også jeg synes, man må sige, at det var relativt tilfredsstillende. Det år, hvor vi fandt, at beskæftigelsen var yderst utilfredsstillende, og hvor man i årsoversigtens kurver og tabeller kan få bekræftet, at der var en betydelig nedgang i beskæftigelsen — ikke blot en stigning af arbejdsløsheden, men også en direkte nedgang i beskæftigelsen — var året 1952. Også det bekræftes.

Jeg tror, at vi kunne fortsætte denne diskussion en hel del tid. Vi kunne fra vor side også rette spørgsmål til de ærede ordførere for oppositionen og minde om de ærede ordføreres partiers valgagitation. Når man hørte det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen tale om disse forhold, var det næsten, som om det kun var socialdemokratiet, der forrige år førte valgpropaganda. Jeg erindrer dog en del plakater, slagord og valgaviser, som de to forenede partier, venstre og konservative, førte i marken, og hvori man var temmelig langt ude i påstande om alle de rædsler, der ville indtræde her i landet, som ville rulle hen over dette lands borgere, hvis socialdemokratiet igen fik regeringsmagten, om restriktioner, der ville blive strammet, om rationeringer, der ville blive indført. Det kunne måske være nyttigt at minde om den agitation, der fandt sted fra den side, og spørge: Hvad har egentlig vist sig mest holdbart, det, vi fremhævede fra socialdemokratisk side, eller det, de to oppositionspartier dengang fremhævede? Jeg tror ikke, vi fra regeringspartiets side behøver at se tilbage på de debatter, der har været af den karakter, med nogen som helst form for blusel.

Det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen var i sin tale inde på, at valutabalancen meget vel kunne blive svækket. Den kunne blive svækket på grund af en almindelig nedgang i den løbende balance eller på grund af meget store afdrag på den udenlandske gæld. Jeg vil dog sige her, at jeg dårlig kan tænke mig, at vi i indeværende år vil foretage så store ekstraordinære afdrag, som fandt sted sidste år. Det afhænger